

Prošnja.

Ne umrite, ljuba mama!
Kaj bi počela sama
Na svetu ubožica
Brez vas, sirotica?

Kako lepo molili
Ste z mano, me učili
Poznati Stvarnika;
Dajali kruheka.

Ko v šolo me poslali,
Ste spletli me, umivali
Ročice, ličice,
Vravnali krilice.

Ste radi me imeli,
Lepo zamé skrbeli;
Kedo bo skrbel zdaj,
Če idete vi v raj?

Oh, mama, ne umrite!
Sirote ne pustite,
Da bi samevala,
Po svetu tavalala!

Bom k Bogecu molila,
Za zdravje vam prosila,
Preljuba mamica!
Z globine srčica.

Če greste pa v nebesa,
Oh prosim vas nečesa:
Vzamite me s saboj,
Saj tam je Ješček moj!

Rad. Silvestef.

Šola rajske nedolžnosti.

Neka svetnica je rekla te-le pomenljive besede: »Od vseh ljudi se kaj naučim; od dobrih se učim, kakšna moram biti, od slabih pa, kakšna ne smem biti«. Pač je bila to izvrstna učenka v šoli rajske nedolžnosti, ker je le na to gledala: kaj mora, in česa ne smé!

Oh, otroci! globoko si vtisnite v spomin in v srcé te zlate besede izvoljene služabnice Božje. Tudi vi boste videli mnogovrstne ljudi na zemlji; videli boste ljudi preblagega značaja — angeljem podobne, a še brez primere več jih boste videli hudobnih in zavrženih, tako sprijenih, kakor bi imeli nekaj satanskega na sebi. O, bodite modri in obrnite si v svoj prid oboje, — dobre posnemajte, hudobni pa naj vam bodo za strašilo, njih zlobnost naj vam vedno kliče: »Tako nikar!« — Spet